ČÍSLO 3/2017 • ČERVENEC – SRPEN – ZÁŘÍ

Hlucké noviny

Cena 15 Kč • vydává město Hluk

23. dolňácké slavnosti s jízdou králů

Foto: Štěpán Mitáček a Lukáš Baroň

Milí čtenáři,

léto uteklo jako voda, prázdniny jsou minulostí, stejně jako 23. dolňácké slavnosti, ke kterým se vracíme fotografiemi a krátkým zhodnocením. Kromě slavností jste v Hluku během léta mohli navštívit mnoho zajímavých kulturních a sportovních akcí, stačilo si jen vybrat. Převážná část z nich by se nemohla uskutečnit bez pomoci dobrovolníků, kteří jsou většinou v zákulisí, pomáhají s nadšením, bez nároku na honorář. Takových lidí je málo a je třeba si jich vážit – děkujeme vám.

Během prázdnin se na zahájení školního roku připravovaly všechny hlucké školy – mateřská škola pro své žáky pohádkově vymalovala, základní umělecká škola se přestěhovala do nových prostor a základní škola přivítala novou paní ředitelku. Nyní je již na dětech, aby si rozložily síly pro své studium. Dům dětí a mládeže, stejně jako TJ Spartak Hluk pro děti připravily mnoho zajímavých kroužků k zábavě i poučení.

Přeji vám pěkné babí léto při posledních pracích na poli nebo při procházkách Hlukem a jeho okolí.

Iveta Mátlová

Pozvánka na připravované akce

19. 9. 2017	*Nástup do školy (beseda – senioři)*	*tvrz*
24. 9. 2017	*Výstava ovoce, zeleniny*	*tvrz*
25. 9. 2017	*Výstava ovoce, zeleniny*	*tvrz*
10. 10. 2017	*Vinobraní (beseda – senioři)*	*tvrz*
14. 10. 2017	*Retro disco*	*tvrz*
14. 10. 2017	*Veselá trojka Pavla Kršky*	*sportovní hala*
14. – 15. 10. 2017	*Místní výstava drobného zvířectva*	*školní dvůr*
4. 11. 2017	*Beseda u cimbálu*	*tvrz*
7. 11. 2017	*Den otevřených dveří mateřské školy*	*mateřská škola*
7. 11. 2017	*Zimní módní přehlídka (beseda – senioři)*	*tvrz*
24. 11. 2017	*W.A.S.P.*	*sportovní hala*
3. 12. 2017	*Adventní jarmark*	*park u tvrze*
5. 12. 2017	*Mikuláš (beseda – senioři)*	*tvrz*
15. 12. 2017	*Adventní besídka pro děti*	*sportovní hala*
31. 12. 2017	*Silvestr (beseda – senioři)*	*tvrz*

Více informací na www.mestohluk.

Hlucké noviny. *Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 850 ks.*
Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.
Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.
Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.
Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.
Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.
Toto číslo vychází k 18. 9. 2017. Uzávěrka příštího čísla je 24. listopadu 2017.

Z jednání zastupitelstva

Bezbariérové chodníky Hluk – I. a II. etapa

Město Hluk obdrželo dotaci na obě etapy rekonstrukce chodníků. Vzhledem k pozdnímu vyhlášení dotace se předpokládá dokončení díla do 30. 5. 2018.

Elektrospotřebiče ve sběrném dvoře

Upozorňujeme občany, že na sběrný dvůr je možno odevzdávat pouze kompletní elektrospotřebiče, tj. např. ledničky včetně kompresorů nebo pračky i s motory.

Rekonstrukce parkoviště za prodejnou Jednoty Hluk

Za prodejnou bývalé Jednoty vznikne do konce roku nové parkoviště s 27 parkovacími místy. Autorem projektu je Ing. Handl. Cena dle projektové dokumentace byla vyčíslena na 4,1 mil. Kč.Zvítězila firma SDS Slovácké dopravní stavby Hluk s nabídkovou cenou 3 296 984,48 Kč bez DPH V současné době se čeká na vydání stavebních povolení. Předpokládá se, že stavební práce začnou v září. Parkoviště by mělo být dokončeno v prosinci letošního roku. (Obr. 1)

Parkoviště v ulici Závodní – Hluk

Sídliště u bývalého podniku Autopal mnoho let trápí nedostatek parkovacích míst – v současné době je jeho kapacita 24 míst, z toho je jedno rezervované pro ZTP. Vedení města se intenzivně zabývalo řešením této situace. Firmou BM BAUMAS, pobočkou Kroměříž, nechalo vypracovat studii rozšíření stávajícího parkoviště u trafostanice o 39 nových parkovacích míst s výhledem (13 + 4). Náklady na stavbu jsou odhadnuty na cca 5 mil Kč. Předpokládaný termín vydání stavebního povolení je červen 2018. (Obr. 2)

Studie před kinem

S nově zrekonstruovaným kinem a přesunem základní umělecké školy vyvstala otázka bezpečnosti chodců, převážně dětí, v oblasti před kinem. Město zadalo u firmy Hutní projekt Frýdek-Místek vypracování studie dopravní situace před kinem, která vyřeší křižovatku u kina, ulici Kostelní, kanalizaci a horskou vpusť v ulici Kostelní, ulici Sokolskou a parkoviště u kostela. Ze čtyř návrhů bude dále rozpracovaná varianta A1, která ponechá stávající uspořádání hlavní a vedlejších komunikací a nebude nutná přeložka inženýrských sítí. Předpokládaný termín dokončení studie je v říjnu letošního roku. (Obr. 3)

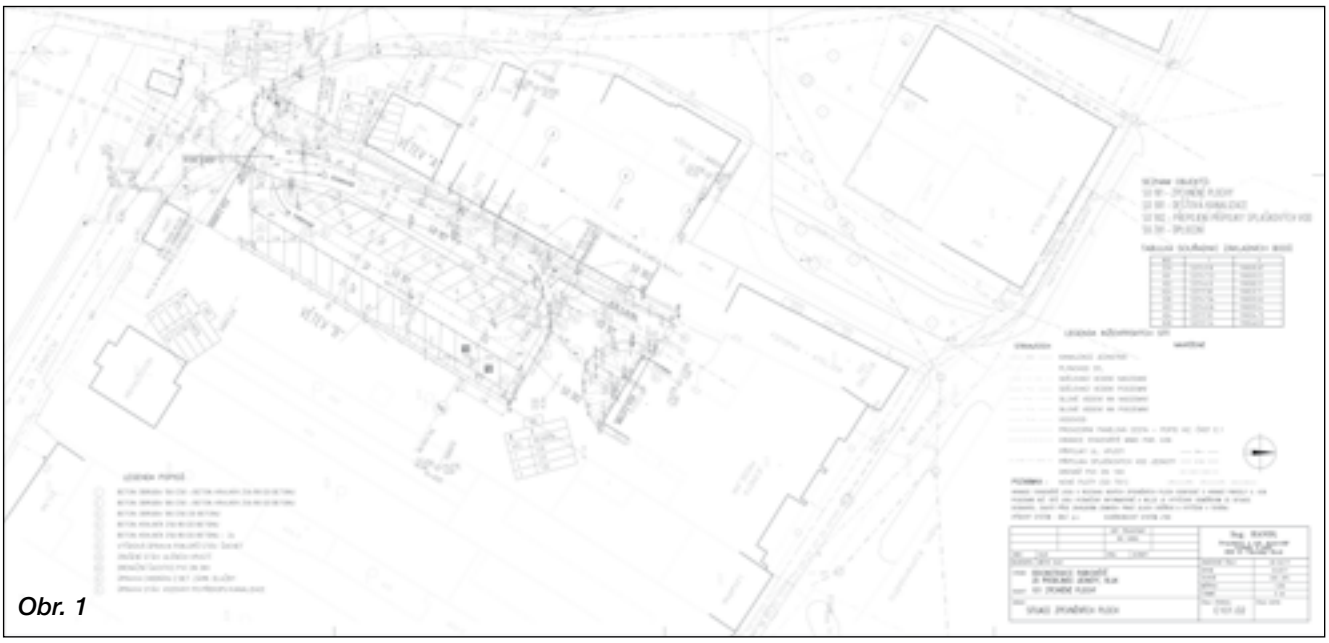

Obr. 1

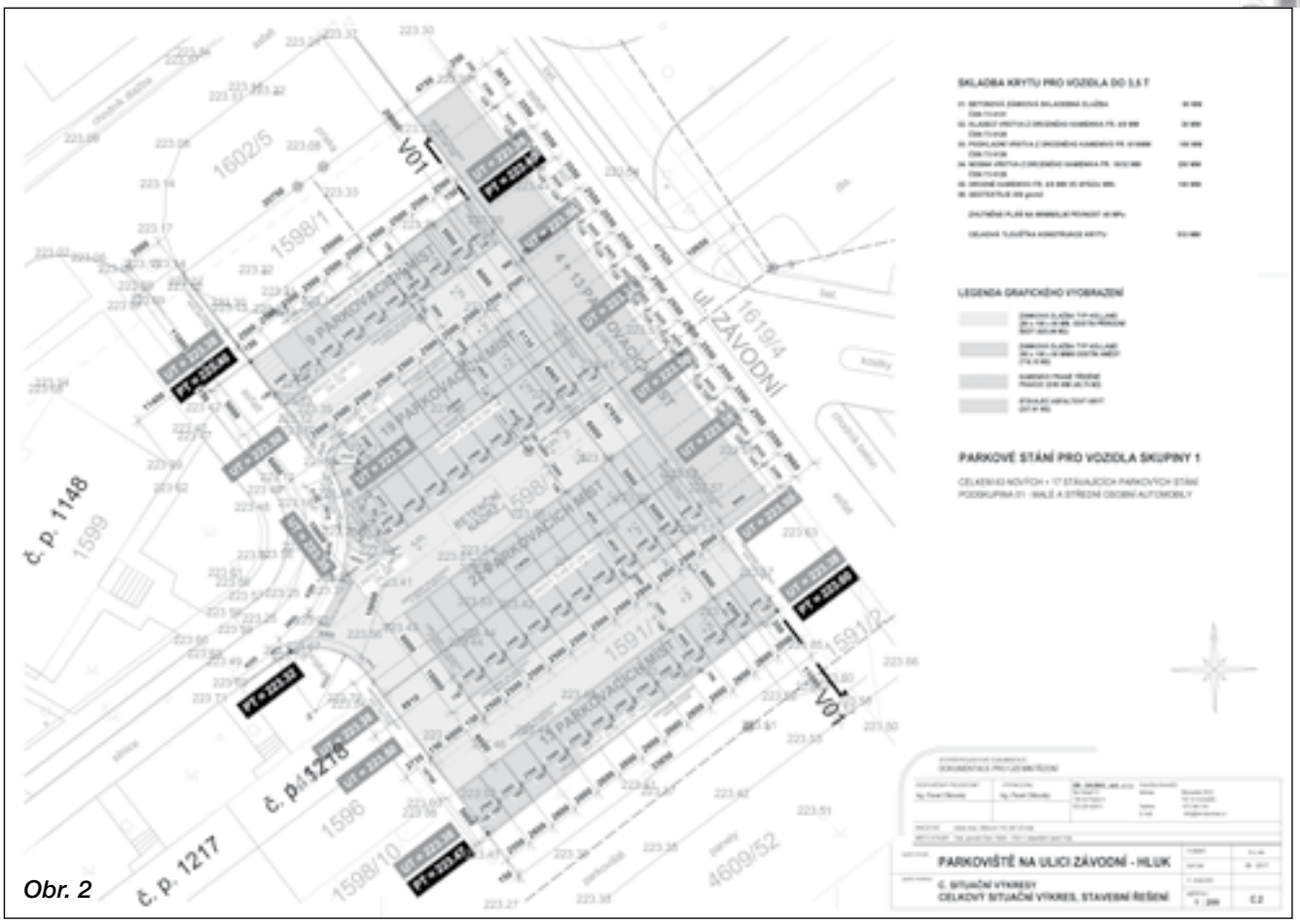
SKLADBA KRYTU PRO VOZIDLA DO 3,5 T
LEGENDA GRAFICKÉHO VYOBRAZENÍ
PARKOVÉ STÁNÍ PRO VOZIDLA SKUPINY 1
PARKOVIŠTĚ NA ULICI ZÁVODNÍ - HLUK
č. p. 1148
č. p. 1217
č. p. 1218
ul. ZÁVODNÍ
V01
1602/5
1598/1
1619/4
1599
1596
1598/10
4609/52
1591/2

Obr. 2

schema A1

Obr. 3

Nové možnosti dopravy k lékaři a nejen k němu

Mnohdy je pro seniora složité dopravit se k lékaři, do lékárny či za vyřízením jiných důležitých záležitostí a ne vždy se může spoléhat na pomoc svých blízkých.

Co vznikne spojením výhod sanitky a taxíku? NOVODOBÁ SANITKA. Že jste ještě nic takového neslyšeli? Jedná se o projekt, který funguje již v mnoha okresech ČR a nově začal fungovat také na Uherskohradišťsku. Je zaměřen na přepravu nemocných, handicapovaných, seniorů i maminek s dětmi. Obzvláště pro seniory může být tato služba velmi prospěšná.

Ne vždy má pacient pro cestu k lékaři nárok na sanitku. Někteří senioři mají problém vypravit se do lékárny pro potřebné léky, stejně jako zajet na úřad, kde potřebují vyřídit své důležité záležitosti. Ne vždy mohou pomoci příbuzní či přátelé, ne vždy chceme obtěžovat své blízké.

A právě tento problém řeší Novodobá sanitka – dopraví své klienty především do a ze zdravotnických zařízení, ale i všude tam, kam se klient bez jiné pomoci nemůže dopravit sám. Jedná se o kvalitní, komfortní a spolehlivý způsob přepravy pro všechny klienty. Klientovi je během přepravy zajištěn doprovod, všestranná asistence před i po přepravě a další servis dle jeho přání. Řidič Novodobé sanitky vyzvedne klienta doma, doprovodí ho do čekárny, případně jej předá zdravotnickému personálu, také pomůže při vyřizování drobných formalit, vyzvedne léky či zdravotní pomůcky a jeho asistence končí až doprovodem klienta zpět domů. Přitom je klientovi účtována pouze přeprava a doprovodné služby jsou zdarma.

Slova uznání vždy potěší

O tom, že Dolňácké slavnosti s jízdou králů jsou náročné na organizaci, není pochyb. Proto potěší, když úsilí ocení i návštěvníci slavností. Se svolením předkládáme jeden z dopisů, který přišel koordinátorce letošních slavností, paní Ivetě Remeňové.

Vážená pani Remenová,

je už pokročilá doba na písanie, no ja som vo večerných hodinách prišla z úžasnej nádhery v čistom a krásnom Hluku, takže reakcia na túto výnimočnosť mi nedá zaspať bez poďakovania. Morava – krásna zem a nadaní, múdri, obetaví ľudia, ktorí majú srdiečka na svojich miestach. Ja z celého srdca ďakujem za všetko, čo som videla, prežila a pokojne píšem, že to bol najkrajšie strávený víkend, hoci som spala skrčená v aute.

Všetci, ktorí ste sa podieľali na tomto prekrásnom podujatí, ste milovaní davom ľudstva, ktoré bolo v Hluku. Odviedli ste prácu, na ktorú nenachádzam ani tie najpriliehavejšie superlatívy. More vystupujúcich, všetky súbory, skupiny, nenapodobiteľný Ondráš, jednotlivci, krojovaný Hluk, no proste všetko, všetko... Úžasné veľdielo, ktoré mal vidieť celý svet.

Môj priateľ plakal, nemohol city inak vyložiť a slová na opis krásy chýbali. Boli sme u Vás 1x, čo je veľká škoda pre nás. Aj Pán na nebesiach sa určie radoval, veď mali byť búrky a intenzívny dážď, no počasie sa utriaslo a s malými výnimkami, slabým kropením, sa všetko zvládlo na výbornú s hviezdičkou. Bravo, bravo, bravo!

Želám všetkým veľa dobrého zdravia, Božie požehnanie a stále sa zväčšujúcu lásku ku ľudovej slovesnosti, tradíciam, zvykom, folklóru, a ku všetkému, čo dokáže ľudí zbližovať a robiť ich lepšími. Preto Vás, my Slováci, máme tak veľmi radi a rovnako aj Moravu – krásnu zem.

Mgr. Oľga Gromová z Bojníc
a Ing. Ľuboš Klena z Trenčína
2. červenec 2017, 23:57

Vzpomínka na letošní Dolňácké slavnosti

Dvacáté třetí Dolňácké slavnosti jsou již minulostí, zůstaly po nich krásné vzpomínky. Každoroční úsilí mnoha desítek dobrovolníků bylo zúročeno v bohaté lidové slavnosti, kterou nám zanechali naši předkové. Celý rok jsme vás na stránkách Hluckých novin informovali o přípravách na jízdu králů, o nácviku jezdců a obětavosti jejich rodin. Kdo jste se letošních slavností zúčastnili, musíte uznat, že se vydařily. Dokonce i počasí si dalo říci a stálo při nás.

Obyvatelé Hluku i jeho návštěvníci korzovali městem, aby stihli bohatý program; spěchali zhlédnout všechny výstavy a koncerty. A nebylo jich málo. Památkové domky opět ožily ornamentem, proběhl zde workshop, křest knih i výstava ornamentů. Tělocvična základní školy se proměnila ve výstavní síň – nabídla obrazy hned čtyř tvůrců: Hlučana Martina Ryšky a přespolních Lenky Jurečkové, Václava Nasvětila a Františka Pavlici. V základní škole se představili hlučtí včelaři, návštěvník si mohl prohlédnout práce dětí i výstavu hluckých krojů.

Penkův statek se na chvíli stal fotogalerií a městské kino se pyšnilo novým interiérem a výstavou o jízdách králů zapsaných v UNESCU. Na své si přišli také milovníci starých strojů, na školním dvoře proběhla výstava motorek. K prohlídce zval i kostel sv. Vavřince.

Slavnosti zahájila ve čtvrtek mše svatá za živé a zemřelé krále jízdy králů, jezdce, pořadatele, koňáky a zpěváky. Královská družina se zúčastnila v krojích v hojném počtu. Poté následoval koncert pěveckého sboru Stojanova gymnázia z Velehradu. V pátečním odpoledni jsme u hlucké tvrze zavzpomínali na historii dětského folkloru v Hluku. Pozvání přijali i někteří bývalí vedoucí dětských souborů – paní Leopolda Popelková, paní Zdena Hájková a manželé Cigánkovi. Po dětech přišly na pódium ženy, přesněji ženský soubor Klebetnice a cimbálová muzika Ženičky. Společně s cimbálovou muzikou Babica a hosty uspořádali koncert pro svou zesnulou kamarádku, houslistku cimbálové muziky Ženičky, Reginu Říhovou. Pořadem provázela Magdalena Múčková, která vyzpovídala Regininy kamarádky – Kateřinu Říhovou a Marcelu Trtkovou. Děvčata nejen vzpomínala, ale také zpívala, až bouřku na chvíli rozehnala. Do Hluku přijel koncertovat také Petr Bende s cimbálovou muzikou Grajcar. S Petrem si zazpíval i pěvecký sbor při Základní umělecké škole Hluk pod vedením paní učitelky Barbory Kasanové. Pro malé zpěváky byl páteční večer velkým zážitkem. Na sobotu připravil Ladislav Šácha vlastivědnou procházku okolím Hluku. Milovníci dechové hudby navštívili již čtyřicátýpátý festival dechových hudeb, kde zahrály kapely zvučných jmen. Příběh zbojníka vojenského uměleckého souboru Ondráš si nenechalo ujít více jak tisíc lidí, kteří do posledního místa zaplnili tribunu městského stadionu. V neděli se v parku u tvrze představili nejlepší ver-

bíři z celého Slovácka. Po celé tři dny v Hluku hrála hudba mnoha žánrů, vystřídaly se cimbálové muziky s dechovými a popovými kapelami. Každý si mohl vybrat, co se mu líbí.

Nejvíce očekávanou událostí byla bezesporu jízda králů. Zatímco se opozdilci za ranního rozbřesku vraceli domů ze sobotních zábav, jezdci a jejich rodiny vstávali, aby začali se zdobením koní. Na mnoha místech při zdobení vyhrávala „cimbálovka“, pomáhali nejen rodinní příslušníci, ale také kamarádi a známí. Zdobení koní, stejně jako žádání u rodičů a starosty o povolení se těšilo velkému zájmu návštěvníků. Jezdci byli odvážní, ani letos nezklamali svými vyvolávkami. Byli vtipní a pohotoví. Svého úkolu se zhostili na výbornou. Velký obdiv si zaslouží vodiči koní, protože odvedli neuvěřitelnou práci. Udržet koně v klidu v davu je úkol nelehký. Při letošní jízdě v některých případech vítězili koně – zejména pážecímu koni se chození v davu moc nezamlouvalo. Vystřídalo se u něj hned několik vodičů, až přispěchal na pomoc samotný majitel koně. Proto je omluvitelné, že někteří vodiči nebyli oblečeni v kroji. Nenadálá situace si žádá rychlá řešení.

Jízda králů vévodila krojovanému průvodu, který uzavírali krojovaní Hlučané. Podívaná, která bere dech. Při této příležitosti si uvědomíte, kolik lidí se hlásí ke svým kořenům, udržuje naše tradice. Proč jinak by se tolik Hlučanů staralo o své kroje, nebo si pořizovalo nové? Do průvodu si každý obléká to nejkrásnější a mnohdy to nejcennější, co doma opatruje po generace. V letošním průvodu jsem zaznamenala nezvyklý počet kočárků a vozíčků vezoucích malé děti – příslib budoucího pokračování tradice. To je dobrá zpráva. Po dlouhém průvodu čítající stovky krojovaných se návštěvníkovi dostalo nejpěknějšího obrazu celých slavností. Před podiem nastoupená královská družina v celé své kráse a barevnosti, za ní hrdě stojící dav krojovaných Hlučanů a členové všech účinkujících souborů na pozadí hlucký kostel a starobylá tvrz – nezapomenutelná chvíle. Neopakovatelný obraz, kterým končí jízda králů a začíná hlavní program. Letos v režii Davida Pavlíčka pod názvem Made in Dolňácko – vyrobeno na Dolňácku. Připomínka jednoho běžného dne na Slovácku.

Když se ohlédnu zpět, Dolňácké slavnosti byly opravdu bohaté. Poděkování patří všem, kteří jakýmkoliv způsobem přiložili ruku k dílu. Bez nasazení a ochoty dobrovolníků by jistě nebyly tak vydařené.

Iveta Mátlová
Foto: Štěpán Mitáček
a Lukáš Baroň

Nová dominanta na Babí hoře

V době, kdy Hluk žil 23. dolňáckými slavnostmi, se v prostoru zemědělské farmy firmy Bobík stala velmi zajímavá událost. Majitel firmy Bobík Josef Trubačík pochází sice ze Starého Města, ale už 30 let pracuje v Hluku. Nejdříve pomáhal rodině Míškové v domě číslo 597 v Boršické ulici v podnikání, posléze celý objekt odkoupil a založil zde dřevařskou, stolářskou firmu Nábytek Bobík, čímž pokračoval v tradici práce dřívějšího majitele domu Vavřina Míška. V nedávné době odkoupil prostor bývalého Státního statku Kunovice a uskutečnil si svůj sen. Zbudoval zde farmu, kde je možno vidět řadu zvířat, jak domácích, tak i těch, které jsou součástí naší přírody. K vidění jsou zde také exotičtí pštrosi.

V prostorách farmy nechal vztyčit kříž, kterému požehnal páter Mgr. Miroslav Suchomel z farnosti Starého Města a který navazuje na rodinu Hejdovu z Jalubí. I když tradice rodiny Hejdů v Hluku není, přesto je to symbol největšího náboženství, kterému křesťané vzdávají vždy úctu, ať už se jedná o rodinný kříž, či kříž známého křesťanského hodnostáře. (V Hluku žijí dvě rodiny Hejdových, jejichž původ je z Jalubí.)

Jak se na to dívá sám pan Josef Trubačík: „Chtěl bych nejdříve vzpomenout rodu Hejdových. První z jejich předků přišel do Jalubí, na území našeho Slovácka, z Lichnova, a to už v 16. století. Už tehdy se začala historie tohoto rodu spojovat se stavěním křížů. Vůbec první z nich byl postavený rodinou v 17.–18. století. Dnes je však ztracen, a tak se dochoval pouze pískovcový kříž, jenž stojí od roku 1911 mezi Starým Městem a Velehradem a Jalubím a nechal ho na svém láně postavit Josef Hejda, narozený roku 1847. Josef byl drobný, poctivý, pracovitý a také pobožný hospodář. Se svojí ženou Marií měli sedm synů a dvě dcery, kterým v 64 letech zanechal toto duchovní bohatství. Kříž tam stojí dodnes a stal se poutním místem věřících, kteří kolem něho chodí na Velehrad. Dnes osmasedmdesátiletá paní Anna Čevelová mně potvrdila, že tento kříž nechal postavit její pradědeček Josef Hejda, aby „ poděkoval Bohu“.

Trubačík dále pokračuje: „Na činnost svých předků jsem také chtěl navázat, proto jsem nechal pod Babí horou vztyčit a požehnat dalšímu historickému kříži. Navazuje to na činnost Josefa Hejdy, jehož syn Bedřich Hejda zahynul v 1. světové válce. Jeho nejmladší dcera Antonie, později Dobešová, se usídlila ve Starém Městě i se svými dvěma dcerami Marií a Antonií. Nejmladší ze synů Marie, provdané Trubačíkové, je moje maličkost. Tento kříž by za určitých okolností mohl být i tím původním, který rod Hejdů vybudoval v Jalubí. Je totiž starý více než 100 let a svým původem odkazuje na Jalubí. Jako malý kluk jsem chodil téměř denně kolem kříže z roku 1911, když jsem společně s bratry doprovázel rodiče do nedalekého vinohradu. Už tehdy jsem si náboženský monument oblíbil a v povědomí mně utkvěla touha na něco podobného v budoucnu navázat. To byl hlavní důvod, proč jsem tuto slavnost dne 1. července 2017 zorganizoval.“

Budeme věřit, že lidé si cestu k tomuto kříži najdou a svoji modlitbou u kříže vzdají čest rodině Hejdových.

Antonín Zlínský
Foto: Lukáš Baroň

Fotoohlédnutí – svatovavřinecké hody

Letošní svatovavřinecké hody zahájila v pátek **mše svatá** u kapličky na Babích horách. Byla sloužena za padlé a oběti válek.

Přestože byly prázdniny, divadelní **spolek Bumbác** se vrátil do školy – přesněji na tvrz, kde zahrál svou třetí hluckou reprízu divadelního představení Škola základ života. Herci domácí publikum opět nezklamali. Návštěvník, který inscenaci nezhlédl poprvé, musel ocenit výřečnost a pohotovou improvizaci herců. Ze svého umu byli jistě překvapeni i samotní herci, kteří bavili nejen diváky, ale i sebe samotné.

Skupina Gong má v Hluku zvučné jméno. Její fanoušci si proto nenechají ujít žádnou příležitost, aby si ji poslechli a zatančili si na oblíbené písně.

Na městském stadionu probíhalo po dva dny **fotbalové zápolení.** V sobotu se muži z Hluku utkali s Baťovem, v neděli nastoupili dorostenci proti Uherskému Brodu.

Hodové veselí zakončila **skupina Merlin**, která hrála k tanci a poslechu před hluckou tvrzí.

Na svatovavřineckých hodech nechyběl ani **košt vína.** Ten letošní se uskutečnil v sobotu na nádvoří tvrze. Dobrovolní organizátoři, hlučtí vinaři, připravili 103 vzorků vín, z toho 70 bílých, 33 červených, 4 rosé vína a 1 klaret.

Degustace a hodnocení vín proběhlo 6. srpna ve velkém sále hlucké tvrze ve 3 komisích 20bodovým systémem. Vystavovaná vína poskytli vinaři nejen z Hluku, ale také ze Šardic, Zlechova, Popovic, Blatničky a dalších okolních obcí.

MÓDNÍ PŘEHLÍDKA

Zcela výjimečný zážitek si odnesli návštěvníci sobotní módní přehlídky, která snoubila oděv s lidovou kulturou. Na přehlídkovém mole vedoucím kolem vysokého „vánočního“ smrku představili hlucké modelky (mažoretky) a modelové (známí hlučtí mladíci) práci šesti výrobců: Krojové dílny Blatnička, Folklorních drobností – FolklorStylu z Hodonína, Krojové dílny Uherský Ostroh, Trik z Kyjova, Modrotisku – Dagmar Hermi Benešové, Hanuly – Hanky Sládkové z Veselí nad Moravou a Ornamentiky – Martiny Borýskové, Kataríny Šimčíkové a Míši Beníčkové z Hluku.

Myšlenka uspořádat přehlídku oblečení s folklorními motivy se rodila v hlavě organizátorky Míši Beníčkové již od roku 2014. Tehdy se začala scházet se skupinou nadšenců z oblasti lidové kultury na setkáních organizovaných uherskohradišťským informačním centrem. Zde rozvíjeli a diskutovali rozumnou hranici pro prezentaci lidové kultury v turismu. Míša se spolu se společnicemi z Ornamentiky zaměřily na uchování hluckého ornamentu, který přenesly na textil, postupně i na šperky a drobné předměty. Většina sobotních předvádějících výrobců šije nebo zdobí oděvy, kterými těší kupující. Výjimkou byly výrobky z Výtvarné folklorní akademie (VFA), jejímiž zakladatelkami jsou Marie Švirgová, lidová malérečka z Lanžhota, a Dagmar Benešová, kadeřnice z Břeclavi.

Všechny předvedené modrotiskové šaty byly ručně malovaný originál. Nebyly prodejné, protože každá účastnice VFA si je vymalovala sama pro sebe, a některé z nich si je i v Hluku pod hluckou tvrzí samy předvedly.

V současné době se s textilem inspirovaným folklorem takzvaně roztrhl pytel. Na trhu je k dostání kdeco, od obuvi přes deštníky po spodní prádlo. Jisté je, že při sobotním odpoledni diváci zhlédli originály kreativních tvůrců, jež patří k prvním, kteří se nechali folklorem inspirovat.

Módní přehlídku umělecky doprovázel folklorní soubor Dolňácko a ostrožskolhotská cimbálová muzika Višňa.

IMat
Foto: Lukáš Baroň a Štěpán Mitáček

Sponzoři Dolňáckých slavností 2017

Minerál-Metal, s.r.o. (Hluk); TUFÍR, spol. s r.o. (Kunovice); C.P.O. – pískování, s.r.o. (Hluk); Inženýrské stavby Hodonín, s.r.o. (Hodonín); TEIKO, spol. s r.o. (Spytihněv); Česká zbrojovka, a.s. (Uherský Brod); HANON SYSTEMS Autopal, s.r.o. (Nový Jičín); Mořický Jan Kovoobráběčství (Hluk); TREND ABC, s.r.o. (Hluk); GARNEA (Hluk); SVS-CORRECT, spol. s r.o. (Bílovice); Šimčík Pavel (Hluk); Pavelka Petr (Hluk); GUMÁRNA Morava, s.r.o. (Zlín); RUMPOLD UHB, s.r.o. (Uherský Brod); Ronald A Chisholm Czech s.r.o. (Praha); IS Projekt, s.r.o. (Uherský Brod); DS DOBET, spol. s r.o. (Ostrožská Nová Ves); DEKORA STUCK, s.r.o. (Praha); Pneuservis Dufka Jaromír (Hluk); MIX MAX-ENERGETIKA, s.r.o. (Brno); OSTROH, spol. s r.o. (Uherský Ostroh); Nábytek Bobík, s.r.o. (Hluk); Plaček Libor (Hluk); Hlucká apatyka (Hluk); PRUTEX, s.r.o. (Hluk); Kamenictví Machálek Jaroslav (Hluk); Jelének Miroslav (Hluk); Rybnikář Petr (Hluk); MION KOVO, s.r.o. (Hluk); Košinová Iva (Luhačovice); GEOMMA, s.r.o. (Uherský Brod); KOVOPLAST, v.d. (Hluk); VARS-TRANS, s.r.o. (Bojkovice); V.D.H. DUHA, s.r.o. (Hluk); FLORSTYL, s.r.o. (Uherské Hradiště); IM KOMÍNY, s.r.o. (Hluk); Sedláček Josef (Hluk); NIOB FLUID, s.r.o. (Hluk); Dolňácko, a.s. (Hluk).

HLAVNÍ SPONZOŘI

MINISTERSTVO KULTURY

Zlínský kraj

Město Hluk děkuje všem sponzorům za podporu, které si nesmírně váží.

Co se letos stalo v Hluku

Letošní rok byl podle plánu rady města Hluk silně naplněn folklorními událostmi. Hlavní událostí byla „jízda králů“. Ta dlouho před vystoupením potřebovala nejen výběr, ale také složitou přípravu jezdců a jejich krále. Také cimbálová muzika, která doprovázela předvádění účinkujících, se musela předem připravit na jejich vystoupení. Všem, kteří se o přípravu starali, a těm, kteří pak aktivně vystoupili, patří velký dík. Všechno proběhlo dobře, včetně počasí. Proto zájem o zhlédnutí této náročné folklorní události v Hluku, jako vždy, mělo pak mnoho návštěvníků. Tato folklorní činnost je potřebná pro zachování historie našeho kraje.

Je to krásné, ale když si uvědomím současnou situaci v celé Evropě, trochu mně to připadá jako ve starobylém Římě, který ztratil svoji sílu v celé Evropě, protože v té době neměl římský národ zájem o práci. Ale sport a jiné hry miloval a žádal jen chléb a pro zábavu hry voláním: „Panem et circenses“. Zdá se mně, že dnes je to trochu podobné. O zahrady a hlavně o pole, které po rodičích potomci zdědili, nemají zájem. Raději pole prodají a takto získané peníze použijí na cestování, sport a jinou zábavu. Ano, takový způsob života je dnes u většiny lidí, obzvláště při takovém počasí, jako je letos.

Obzvláště tento rok je pro zahrádkáře a zemědělce svým počasím velmi nepříjemný. V zimě byly teploty hluboko pod nulou a později přišlo jaro, dlouho nepříjemné nedostatkem deště a tím také vody ve vodovodu. Lidé, kteří mají zahradu nebo pole, nevěděli kdy nasadit brambory a zeleninu. V zahradě si manželka zasadila rané brambory a také zeleninu, ale pak měla dlouhou dobu problémy s vodou. Dříve ji brávala z vodovodu a také se snažila zachytit co nejvíce dešťové vody. Horší situace byla v Zelnici, kde si nasadila brambory potřebné na celý rok, protože se vyhýbá nákupu brambor i zeleniny z dovozu. Proto často musela nosit vodu v kýblu až do Zelnice, aby se tam něco urodilo. Navíc v důsledku silného tepla se stále rodilo velké množství mandelinky bramborové natolik, že se jich nemohla zbavit jak postřikem, tak ani opakovaným sběrem. Byla z toho už vyčerpaná.

V srpnu nebyly stále očekávané deště a nebyla naděje na lepší počasí, které by umožnilo, aby brambory lépe dozrály. Další čekání na déšť bylo beznadějné a navíc, manželka se obávala, že její brambory sklidí zase některý večer nebo noc ten „chytrák“, který je nesadil. Na začátku srpna je chtěla vykopat přesto, že byla trochu nemocná. Nebyl také nikdo, kdo by nám brambory vyoral. Na štěstí se ukázalo, že v Hluku jsou i lidé, kteří jsou ochotní starým a unaveným lidem pomoci.

V sobotu 19. 8. odpoledne u nás zazvonila nějaká dívka a ptá se mně: „Kde je Vaše manželka? Potřebujeme klíč od Vaší brány do zahrady od potoka.“ Podívala se od vrat přes celý dvůr do zahrady a říká: „Už ji vidím, promiňte“ a rychle odběhla. Podívám se také přes dvůr a v zahradě vidím vysokého muže s kolečkem. Za několik minut přichází moje nemocná manželka a se slzami v očích povídá: „Představ si, čekáme, kdo nám pomůže brambory vyorat, a máme je už doma, dokonce v pytlích. Vyoral je s pomocí svých dospělých pracovitých dětí pan Karel Bělčík a dovezl je až k nám“. Je neuvěřitelné, že taková pracovitá a ochotná rodina ještě dnes v Hluku existuje.

Ing. Josef Lekeš

Soutěž ve vaření guláše

V sobotu 15. července se v myslivecké chatě na Býčině uskutečnila soutěž ve vaření guláše. Tuto výzvu přijalo 15 soutěžních družstev, která se úkolu zhostila na výbornou. V průběhu odpoledne přišlo guláše ochutnat a hodnotit více jak 400 lidí. A jak soutěž dopadla? Třetí místo získalo družstvo malířů s hovězím gulášem, stříbrnou příčku obsadili kamarádi gurmáni Josef Kotačka ml. s Jaroslavem Polehňou za trampský guláš. Nejvíce hodnocení nasbíral a první místo získal dančí guláš týmu Hoblinka, v němž hlavními kuchaři byli Michal Lekeš, Pavel Kadlček a Vít Janečka. Kromě vítězných gulášů si návštěvníci pochutnávali také na zvěřinovém či fazolovém guláši. Po dobrém jídle večer hudebně zpříjemnila skupina Merlin.

IMat
Foto: Jaroslav Šopík

Půlstoletí ve škole

Na konci školního roku se děti v hlucké základní škole neloučily pouze se školním rokem, loučily se také s dlouholetou ředitelkou, paní Mgr. Marií Galdovou, kterou jsem požádala o krátký rozhovor.

Jak dlouho jste vedla základní školu?

Patnáct let jako ředitelka, předtím jsem pracovala patnáct let ve funkci zástupkyně ředitele. Takže třicet let.

Kolik let celkem jste strávila na hlucké základní škole?

Pracovala jsem jedenačtyřicet let, když připočtete devět let, kdy jsem sem chodila jako žákyně, tak jsem v téhle škole strávila 50 let svého života.

Co bylo lepší, být učitelkou, nebo ředitelkou?

Stále jsem byla učitelka i ředitelka. Obojí jsem dělala ráda. Mezi žáky ve třídě se zapomene na všechny starosti, každá hodina je jiná, každý třídní kolektiv je jiný. Zažíváte radosti i z malého úspěchu. Stačí, když žáci chápou. Někdy se nazlobíte a ponadáváte, ale je s nimi dobře. Učitelkou jsem se až do vyplňování přihlášek v deváté třídě nechtěla stát. Dnes bych volila stejně.

Být ředitelkou je docela výzva. Zodpovídat vlastně za všechno. Za výchovně-vzdělávací proces, personální záležitosti, ekonomickou oblast, veškerou bezpečnost, údržby a opravy... Když všechno „klape“, zažíváte krásný pocit uspokojení.

Vzpomínáte si na své začátky? Jaké byly?

Začátky učitelky byly zajímavé. Řada mých bývalých učitelů se stala mými kolegy, při cestě domů jsem absolvovala „rodičovské schůzky“. Škola byla experimentální. Navíc jsem nastoupila v roce, kdy pátá třída byla součástí II. stupně. Dostala jsem v ní třídnictví i výuku českého jazyka. Školili jsme tehdy učitele z celého okresu. Vzpomínky na hodiny, ve kterých vám sedí starší a zkušenější kolegové, nejsou příjemné, ale byla to pro mě dobrá škola.

Začátky ředitelky po patnáctiletém zástupcování těžké nebyly. Náročné bylo převedení školy do právní subjektivity, což jsem musela provést před nástupem do funkce. Pak už jen přibývalo úkolů, povinností a papírování...

Na co jste pyšná, co se Vám povedlo? Naopak, je něco, co byste udělala jinak?

Bývala jsem pyšná na příjemnou pracovní atmosféru, na všechny úspěchy, kterých jsme dosáhli, ale hlavně jsem pyšná na to, co po mně ve škole zůstalo. Největší radost jsem měla z vybudovaných šaten, skvělé je propojení budovy s tělocvičnou, úspěchem byla i změna plánů poslední přístavby a tím propojení školní jídelny, družiny a dalších místností se stávající budovou školy. Dobrým počinem bylo i zrušení hnízdiště holubů na půdě školy nebo vybudování školních dílen v prostorách bývalé uhelny, udržování prostor staré budovy a další. Škola je velmi dobře vybavená.

Vždy jsem prohlašovala, že co je dobré pro žáky, je dobré i pro mě. Takže bych asi jinak nedělala nic.

Když se ohlédnete zpět, co se v průběhu let ve školství změnilo?

Změnilo se toho moc. Ve třídách jsme měli až 40 žáků, mnohem méně techniky. Když někdo zlobil a byl potrestán, dostal doma přidáno. Problémových žáků tolik nebylo, s rodiči jsme se snáze domluvili. Na střední školu mohli jen výborní žáci, všem šlo o dobrý průměr známek, takže se chtěli i učit. Neměli jsme žádná podpůrná opatření, bylo mnohem méně papírování, méně předpisů.

Změnilo se za ta léta chování dětí ve škole? Jsou opravdu tak jiné, jak nám pořád opakují média?

Zase až tak jiné nejsou. Stále jsou ve třídách šikovní a rozumní žáci, i ti živější nebo pomalejší. Spíše je jiná dnešní společnost. Školství se změnilo v okamžiku, kdy plníme kvóty EU – 80 % populace by mělo mít maturitu, takže některým se snažit nechce. Proč, když se na školu dostanou?

Chtěla byste něco popřát základní škole, případně sdělit jejím žákům?

Škole bych chtěla popřát stále výborné pracovní podmínky a uskutečnění plánovaných akcí.

Zaměstnancům příjemnou pracovní atmosféru, žákům chuť chodit do školy a mít radost z výsledků své práce.

Děkuji za rozhovor.

Iveta Mátlová

Představujeme vám novou ředitelku základní školy

Od srpna vede hluckou základní školu nová ředitelka Mgr. Jitka Jančíková.

Narodila se v Českých Budějovicích. Na základní škole se věnovala sportovní gymnastice, byla členkou tréninkového střediska mládeže. Poté studovala na sportovním gymnáziu v Českých Budějovicích, kde byla jejím hlavním sportem lehká atletika. Vysokou školu absolvovala v Brně – Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity, obor tělesná výchova a zeměpis. Tyto dva předměty si po škole doplnila v rámci postgraduálního studia dějepisem.

Je vdaná, má tři děti ve věku 18, 14, a 9 let. Bydlí v Uherském Hradišti. V Hluku učí od školního roku 1997/1998. Působení na škole přerušila pouze rodičovská dovolená.

Moje školní léta…

Povinnou školní docházku jsem začal navštěvovat jako šestiletý chlapec v létech válečných v roce 1942. Organizace škol byla tehdy jiná, než je tomu dnes, prvních pět roků to byla obecná škola a šestá a sedmá třída ještě škola měšťanská. Po reformě školství v roce 1948 se název sjednotil na základní škola. Generaci dnešních školáků a nejen jim zavzpomínám, jak a čím byly třídy vybaveny, a nepůjde jen o ně.

Moje první třída na obecné škole byla jen několik metrů od „Zámku" a mám ji zobrazenou i na monitoru počítače, když jsem ji na jedné fotografii zachytil společně s jízdou králů. Místnost první třídy se nacházela v přízemí, což je vpravo, jen kousek od vchodu do budovy. Budovu školy pravidelně v 7.45 hodin v den vyučování otevíral školník, a pokud mne paměť neklame, byl to pan Ličman, který velmi pečlivě dohlížel na to, jak si čistíme boty. Kdo z nás se pokoušel s kusy bláta na obuvi pokračovat dále, byl „odměněn" pádným pohlavkem. Vyučování začínalo v osm hodin několika údery na zvon, který byl umístěn v prvním poschodí na zábradlí odpočívadla, což bylo naproti sborovny. Po příchodu učitele jsme povstali, postavili jsme se do pozoru a pozdravili: Dobrý den. Při hodinách náboženství (do reformy školství bylo náboženství povinné) po příchodu pana faráře nebo pana kaplana jsme zdravili slovy: Pochválen buď Pán Ježíš Kristus. O přestávkách měl na chodbě službu vždy některý z učitelů, který dohlížel, abychom na chodbách nepobíhali, nekřičeli a nervali se. Ve třídách jsme seděli v lavicích pro čtyři žáky, na psacích deskách byly ve dvou zahloubených otvorech kalamáře pro dva žáky a vedle nich žlábky k odložení psacích potřeb. Před lavicemi byl stůl učitele, dále stojan s tabulí, která měla sklon asi 20 stupňů a podle potřeby se pomocí kolíků posouvala směrem nahoru a dolů. Vedle okna byl umístěn kříž a čelní stěnu zdobila velkoformátová fotografie prezidenta. Při vchodu do třídy, po pravé straně, stála velká kamna, vedle nich kovový stojan s plechovým lavorem a džbánem.

Při vstupu do školy jsme šli rovnou do tříd, do přezůvek jsme se nepřezouvali, ale byli jsme v obuvi, ve které jsme do školy přišli, a že to bylo nepříjemné a nezdravé, je nasnadě. K odložení kabátů byla na jedné ze stěn v každé třídě zabudována soustava několika věšáků. Podlahy tříd byly zhotoveny z prken a vždy o prázdninách se napouštěly olejovou směsí. Po skončení vyučování uklízečky „podlážky" zametly smetákem, z kamen byl vybrán popel, a když již ta byla dostatečně chladná, školník do spalovacího prostu vložil papír, na něj vhodil třísky, přidal několik „polének" a kamna byla připravená k brzkému rannímu zatopení. Zatápění patřilo k povinnostem školníka a v zimních měsících musel ráno brzy z postele, aby ve třídách bylo patřičně teplo. Vzpomínám, že v zimě někdy teploty klesaly až k mínus dvaceti stupňům Celsia.

Po ukončení docházky obecné školy jsme přecházeli do třídy v nové budově, k jejímu slavnostnímu otevření došlo v roce 1927. Novinkou pro nás bylo, že jsme přivítali i několik nových žáků z Boršic a Horního Němčí, kteří však dojížděli jen krátkou dobu, ale pět hochů z Dolního Němčí bylo našimi spolužáky až do skončení školní docházky v roce 1953. Moc nás potěšilo, že třídy byly vybaveny stolky pro dva žáky, které i se židličkami byly vyrobeny z kovových součástí. Jinak podlahy, tabule a ostatní vybavení tříd byly stejné jako v obecné škole. Začátek a konec hodin byl ohlašován tlučením na kolejnici, která byla zavěšena na zdi vedle dveří chlapeckého záchodu naproti sborovny. O záchodech se musím zmínit obšírněji, protože jejich podoba se po celou moji devítiletou školní docházku vůbec nezměnila. Myslím si, že dnešní školáci se s podobnými záchody již nikde nesetkali a zcela jistě by jim o tom své řekli babičky a dědové. Na vykonání velké potřeby sloužil jenom suchý záchod. A toaletní papír? Ten jsme neznali, a tak musel posloužit kousek starých novin, časopisu, nebo i vytržený list ze sešitu. K vykonání malé potřeby sloužila stěna pod okny, která byla opatřena silnou vrstvou asfaltu. Při východu ze záchodu byl na stěně umístěn kohoutek s tekoucí studenou vodou. Mýdlo k dispozici nebylo a stejně většina hochů si po použití záchodu ruce ani neopláchla. Ve třídách však stále tekoucí voda ještě nebyla a žáci, kteří měli ten den službu, chodili se džbánem pro čistou ke kohoutku na chodbě. Služba žáků spočívala i v umývání tabule a udržování dostatečného a čistého množství vody.

V průběhu vyučování bylo přísně zakázáno jíst a pít, svačina a sklenice s pitím nesměla zůstat na stolku. K jídlu, pití a návštěvě záchodu sloužila přestávka, což učitelé velmi přísně hlídali. Jakýkoliv tělesný trest byl již na „měšťance" zakázán zákonem, ale na obecné škole nebylo dne, aby na stolku učitele neležela rákoska, a nebylo ani jedné vyučovací hodiny, aby nepřistála na dlani nebo zadku některého z nás. Že jsme ve škole dostali na pamětnou, nikdy jsme si rodičům „nepochválili", protože tátové by nám ještě přidali.

Zmíním se i o některých učitelích, jejichž příjmení mám ještě v paměti. Na obecné škole nás učila učitelka Poláková a její manžel a vzpomínám ještě na učitele Petrželku. Na měšťance mám v paměti učitele Dorušku a jeho manželku, učitele Sochůrka a Černého. Nezapomněl jsem ani na učitele Ladislava Kocmana, který mě po pololetí v posledním ročníku domluvil, jak se říká, do duše a svojí domluvou přispěl ke zlepšení mého prospěchu. To se ostatně projevilo i na závěrečných zkouškách, které jsme povinně dělali z češtiny a matematiky a jeden či další dva předměty jsme si mohli zvolit. Připomenu také, že jsme byli prvními žáky, kteří školní docházku končili závěrečnými zkouškami před komisí.

Po prázdninách jsme se rozprchli do učebních oborů, jeden ke studiu na průmyslové škole a dva ke studiu gymnázia. Já se začal učit hutnickému řemeslu v Třineckých železárnách.

Jan Burian

Hlucký skauting bude mít výročí

Zřejmě každý z 80. ročníků minulého století a starší (mladší mi prominou) si vzpomíná na své dětství strávené víceméně venku, v ulicích. Brouzdalo se v gumácích v potoku a na těchto potocích se stavěly hráze, pak naše dětské stavební umění pokračovalo stavbou přístřešků z větví na příhodných místech, kam pak mohli vejít jen zvaní hosté, hodně se hrály hry s míčem atd. Naše domluvy, zda jdeme ven, nebo ne, probíhaly přímo u domu dotyčného. Nevlastnili jsme tehdy mobilní telefony a mít počítač a sedět u něho, zabíjet všelijaké příšery, hrát karty apod., bylo velkou vzácností. Na své dětství vzpomínám ráda, protože se mi opravdu pojí se slovem dobrodružství. Nyní vidím, že od „mého“ dětství uběhlo dobrých dvacet let. Za tuto dobu se dětství nynějších dětí hodně změnilo. Zatím asi nedokážeme posoudit, zda je na tomto dětství něco špatně, ale spíše posuzujeme možnosti, které jsou snad již nekonečné. A právě dnešní děti mají jednu velkou nevýhodu. Musí se rozhodovat, jak se svým volným časem naloží. Jaké možnosti využijí k tomu, aby to jejich dětství za něco stálo. Osobně se domnívám, že za charakteristikou krásného dětství považuji právě dobrodružství, které mi umožňuje, abych byla tvořivá, samostatná, pěstovala zodpovědnost, smysl pro pořádek, spolupráci, učila se komunikovat a navazovat kamarádství... Vyjmenované skutečnosti i v dnešním 21. století nevyrůstají u dnešních dětí jako nějaká samozřejmost. Spíše jsem svědkem toho, že (mnohé) dnešní děti žijí na určitých ostrůvcích, ze kterých přeskakují na další, když potřebují či je to nutné. Souvisí to s organizovaností života. Volný čas dostal nějakou příměs a už nechutná tak „sladce“, jak si ho přinejmenším pamatuji já. Ve svém dětství jsem prožívala jistou volnost, která je i pro dnešní děti důležitá. Avšak dneska musí člověk více než jindy přemýšlet nad tím, jak tu onu „volnost“ nalézt.

Domnívám se, že jednou z úžasných možností tohoto typu je skauting. Zakladatel skautingu před 110 lety řekl: „Skauting je hra, a je to hra o velikou sázku.“ Na jednu stranu si ve skautu „hrajeme“ a na druhou stranu hrajeme o lepší budoucnost životů členů skautingu, ale i celé občanské společnosti, které skauti slouží. „Málokteré hnutí či myšlenka pozitivně ovlivnily ve 20. století životy mladých lidí tak jako skauting. Nemyslíme přitom pouze činnost větších či menších skautských organizací. Mnoho prvků skautské výchovné metody, v době počátku 20. století naprosto unikátních a převratných, se postupem času stalo samozřejmou součástí pedagogického instrumentaria, uplatňovaného jak ve škole, tak téměř ve všech volnočasových organizacích mládeže,“ píše ve své knize politolog docent Stanislav Balík. O tom, že skauting nabízí mnoho nepřeberných aktivit, pevná přátelství, možnost vyzkoušet a naučit se mnoho dovedností, které se ti budou pro život hodit, svědčí i letní tábory, kterých skauti pořádají nejvíce v naší republice. I v našem oddíle jsme letní tábor prožili. Spali jsme čtrnáct dní pod hvězdnou oblohou. Každý den byl jiný, ale nabitý radostí, hrami, službou, zábavou... Nikdy nechybí objevování přírody a nových dovedností. Z táborů si odvážíme krásné zážitky na celý život a vždy na ně rádi vzpomínáme a ještě déle z nich obrazně řečeno – žijeme.

Skauting nabízí prožít dětství naplno, dotyky volnosti, radosti, smysluplné využití volného času. Je také důležité, že děti se ve skautingu snaží být sami sebou a podle toho mohou lépe rozvíjet své schopnosti a dovednosti, lépe se rozhodovat. Pokud se již někdo z vás nyní rozhoduje, kam přihlásit svou ratolest, aby smysluplně využívala svůj volný čas v partě kamarádů, zkuste to u nás ve skautu, respektive v 5. hluckém skautském oddílu, který je tu s vámi již krásných 15 let. Patnáct let není malé číslo, a proto jsme se rozhodli společně s vámi toto naše výročí oslavit. Oslavu plánujeme na říjen a věřte nebo ne, bude hravá, potkávací, legrační a „sladká“. Jestli jste zvědaví, jak ta oslava bude vážně vypadat, tak vás již nyní na ni srdečně zveme. Další informace budou na našem webu www.kon-tikihluk.cz a na plakátcích po městě.

Jitka Bartošová

Farní tábor

Ve čtvrtek 13. července se u kostela sešlo 21 dětí se stejným cílem, vyrazit na farní tábor. Po fáborcích jsme přišli až do místa tábořeni v Campingu Babí hora. Na začátku táborníci vyluštili téma tábora, které znělo Noemova archa, a hned se pustili do stavby archy, stěhování zvířat a dalších her, které se po celý průběh tábora biblickému příběhu věnovaly. Nechyběl ani sám Noe, který všemu pečlivě přihlížel. Po dobu tábora byli účastníci rozděleni do tří týmů a hledali indicie, které je nakonec, samozřejmě ve vzájemné spolupráci všech, přivedly k pokladu. Dvakrát nás také navštívil otec Josef, který nám nejen odsloužil mše svaté, přiblížil příběh o Noemovi, ale také se zapojil do her. Tábor jsme zakončili v neděli mší svatou pod širým nebem i s rodiči táborníků. Počasí se nám také vydařilo a kromě pár škrábanců jsme se všichni vrátili domů v pořádku. Velké poděkování patří všem vedoucím, kteří obětovali svůj volný čas a dovolenou, aby se tábor mohl konat, ale také Potravinám Duha Hluk, Domácím potřebám Hluku, Foto Štěpán Mitáček a Farnosti Hluk za sponzorské dary.

Iveta Remeňová
Foto: Jiří Dohnal

Vzpomínky seniora ze Slovácka

Tak se jmenuje knížka Josefa Kadlčíka, kterou vydal vlastním nákladem, a spatřila světlo světa letos v létě. Vzpomínky seniora ze Slovácka je již druhou knihou pana Kadlčíka. Zatímco v první, která vyšla již v roce 2008, vzpomínal na své dětství a mládí, ve druhé se rozpomíná na své kamarády, svůj bohatý pracovní a společenský život, na dobré lidi, které v životě potkal. Díky Antonínu Zlínskému, který pomohl s textem, nechává vyprávět nejen své životní příběhy, ale také příběhy svých přátel. Jak sám pan Kadlčík v úvodu píše, nechce tuto knihu pojat jako svůj životopis, ale jako vzpomínku na život lidí v uplynulém čase na Slovácku. Publikace je doplněna četnými rodinnými fotografiemi.

IMat

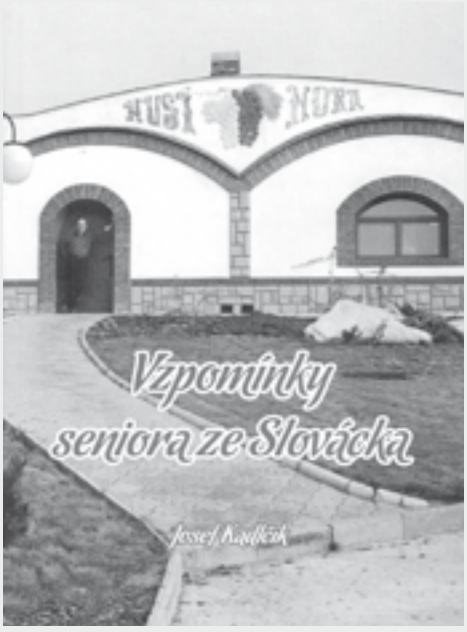

Přípravy v plném proudu

I když byly prázdniny, ve školce bylo rušno jako v mraveništi - připravovaly jsme se totiž na nový školní rok. Pro děti jsme chystaly jak hračky a nejrůznější pomůcky, tak i krásnou barevnou výzdobu a dokonce i nové malby na stěny.

Od 1. 9. 2017 se stává poslední rok v MŠ povinný pro děti, které k tomuto datu dovrší věku 5 let. Protože došlo ke změnám v Rámcovém vzdělávacím programu pro předškolní vzdělávání, bylo třeba upravit Školní vzdělávací program a Třídní vzdělávací program. Dále jsme se zaměřily na vytváření projektů k obohacení naší výchovně-vzdělávací práce.

Také jsme se chystaly na již tradiční akci Z pohádky do pohádky. Tentokrát naše přípravy probíhaly v duchu pohádky Princezna ze mlejna.

Naše přípravy však pokračují, protože nás čeká mnohem větší a významnější akce – naše mateřská škola oslaví 40 let od otevření. K této příležitosti si vás dovolujeme pozvat na Den otevřených dveří pro veřejnost s ochutnávkou pomazánek, které pro děti připravují naše paní kuchařky. Akce se uskuteční 7. listopadu 2017. Na vaši návštěvu se těší celý kolektiv MŠ Hluk.

Lenka Prachařová

Výzva hlucké kronikářky

Už léta sbírám fotky Hluku a Hlučanů a teď jsem dostala takový nápad: kdybychom společně shromáždili skupinové fotografie lidí z jednotlivých ročníků, vznikl by obsáhlý archív, který by byl jakousi kronikou hluckých obyvatel. Dobře by posloužily skupinové školní fotky a určitě také záběry z jubilejních oslav – padesátin, šedesátin atd. V tomto archívu by si pak každý mohl najít rodiče, prarodiče, sourozence a třeba i kamarády a sousedy. Faktem sice je, že u dam by se tak odhalil citlivý osobní údaj (rok narození), ale myslím, že Hlučanky nebudou až tak choulostivé.

Tak tedy: kdo by chtěl poskytnout k okopírování fotky ročníků, nechť je přinese do papírnictví vedle školy a hned následující den je může mít vráceny. Skenuju totiž po nocích. Vděčná budu i za další fotky, které mají jakýkoliv vztah k Hluku. A nemusí být staré – prastaré. Vždyť historií je v podstatě už i to, co se stalo včera. Stačí, když budou „hlucké“.

Děkuji za pochopení a případnou ochotu.

Kronikářka Marie Plačková

Informace z dění v DDM Hluk

Prázdninové akce, které proběhly

Letní prázdniny jsou časem dovolených. U nás na DDM ale neodpočíváme. Naopak, o prázdninách organizujeme pro děti i dospělé spoustu akcí, táborů a zájezdů:

• **Banáty a Drákulova Transylvánie** – poznávací a turistický zájezd do Rumunska. Strávili jsme nádherné chvíle v české vesničce Eibenthal – Tisové údolí, navštívili Drákulův hrad i citadelu Rašnov. Absolvovali horskou túru ke svingám v pohoří Bucegi a navštívili i nádherná středověká města.

• **Prázdniny plné zábavy** – tradiční příměstský tábor. Jeden týden a přitom každý den jiný. A každý den spousta dobrodružství a zábavy.

• **Mažoretkový tábor** – letní soustředění mažoretek na Lučině.

• **GEO-CYKLO tábor** – tradiční letní cyklistický pobytový tábor. Tentokrát jsme měli základnu v autocampingu ve Strážnici. Na kolech jsme projeli celé okolí a poslední den jsme i s dalšími dětmi a kamarády pořádali táborák s opékáním špekáčků.

• **Drávská stezka** – tradiční cyklozájezd pro mládež a dospěláky. Letos jsme po březích řeky Drávy projeli Itálii, Rakousko a Slovinsko.

Naše pozvánka na akce

Akcí, které jako dům dětí a mládeže každoročně pořádáme je opravdu hodně. Sledujte proto naše www stránky, kde budou vždy aktuální informace.

Ale i touto cestou vás chceme pozvat alespoň na ty nejbližší

Připravujeme

• Praha patří dětem – tradiční celorepubliková hra pro děti – členy kroužků (říjen 2017),
• strašidelné nocování – tradiční noční akce na hlucké tvrzi (listopad 2017),
• Cito event – tradiční akce klubu geocachingu zaměřená na očistu krajiny (listopad 2017),
• adventní dílničky – tradiční předvánoční dílničky v domě dětí (prosinec 2017).

Kroužky pro rok 2017–2018

• Pro letošní rok otevíráme tradiční i několik nových zájmových kroužků. Přihlášky si můžete vyzvednout na domě dětí a mládeže, nebo stáhnout z www stránek DDM.

KROUŽKY VE ŠKOLNÍM ROCE 2017/18

Dům dětí a mládeže Hluk

Kroužek	určení a zaměření kroužku	zápisné na rok Kč
DOBRODRUŽNÉ A TECHNICKÉ KROUŽKY		
Hlucký BIL-GATES	Rozeber a postav si svůj počítač a zjisti, jak funguje. Vhodný pro kluky i holky od 6. tříd ZŠ.	**300,-**
Lovci pokladů — GEOCACHING	Hledání „pokladů“ pomocí GPS spojené s turistikou a cykloturistikou. Od 10 let.	**400,-**
Kutiláček Merkur	Pro děti od 1. tříd, které si chtějí postavit malé i velké modely ze stavebnice MERKUR.	**300,-**
Rybáři	Pro kluky i holky se zájmem o rybaření od 3. tříd.	**300,-**
Střelecký	Pro děti od 8 let, ve kterém si natrénují střelbu z laserové pušky.	**300,-**
TVOŘIVÉ A NAUČNÉ KROUŽKY		
Výtvarka	Netradiční i klasické výtvarné techniky pro děti od 6 let.	**400,-**
Keramika	Pro kluky i holky od 3. třídy.	**450,-**
Předělej si sám	Pro ty, co si chtějí z již nepotřebných věcí vyrobit nádherný funkční a originální dárek. Pro kluky i holky od 2. třídy.	**300,-**
Mlsná vařečka	Pro mlsné jazýčky od 2. tříd, zdravá výživa, stolování, aj. (děti si navíc platí příspěvek na suroviny 20 Kč/schůzka).	**400,-**
Patchwork	Pro všechny zájemce o tuto tradiční a oblíbenou techniku.	**300,-**
Deskové hry	Pro kluky i holky od 1. třídy ZŠ. Známé i nové stolní hry si zahrajeme v kroužku i v okolních vesnicích.	**200,-**
Pohádkové zpívání	Děti se naučí zpívat známé pohádkové písně a při tom si i zacvičí. Pro děti od 4 let.	**200,-**
Když Alenka stůně	Zdravotní kroužek pro kluky i holky 1. - 3. tříd ZŠ.	**30,-**
Hlucký klub maminek	Pro maminky (i tatínky) s dětmi od 1 roku.	**200,-**
POHYBOVÉ A TANEČNÍ KROUŽKY		
Mažoretky „Divošky“	Pro děti 2. třídy (vč. ročního členského poplatku NBTA).	**600,-**
Mažoretky „Mazlinky“	Pouze pro stávající členky (ve věku 13 – 15 let) (vč. ročního členského poplatku NBTA).	**600,-**
Mažoretky „Minivčeličky“	Pouze pro stávající členky (ze 3. – 4. tříd ZŠ) (vč. ročního členského poplatku NBTA).	**600,-**
Mažoretky „přípravka“	Pro děvčátka, která mají rády pohyb (ve věku 4 – 6 let).	**500,-**
Mažoretky „Včeličky“	Pouze pro stávající členky (5. – 6. třída) (vč. ročního členského poplatku NBTA).	**600,-**
Roztleskávačky	Pro všechny od 8 – 13 let. Tanečně sportovní kroužek cheerleading.	**400,-**
Pop Dance	Kroužek pro všechny děti od 5 let, které mají rády pohyb a rády si hrají.	**300,-**
Folklorní soubor Okluky	Pro stávající i nové členy (po domluvě) od 13 let.	**300,-**
Basketbalová přípravka	Pro chlapce i děvčata z MŠ až žáky do 3. třídy ZŠ.	**200,-**
OSTATNÍ		
Angličtina dospělí	Dle učebnice „Angličtiny nejen pro samouky“ .	**1.300,-**
Patchwork dospělí	Pro zájemce o osvědčenou techniku.	**200,-**
Loutkářský „EMIL“ dospělí	Pro stávající členy.	**300,-**

Život na Rajčovně

Každý z nás se jistě rád vrací vzpomínkami do míst a do chvil prožitých s našimi nejbližšími. Kdykoliv jedu přes Rajčovnu a vidím památkový domek s číslem 260, tak si vzpomenu na svoji maminku, dědáčky a celou rodinu, která v tomto domečku našla svůj domov a prožila kus života.

V Hluku, v této části Klebetov a Rajčovna, žili lidé, o kterých se dá říci, že byli nemajetní. Měli sice své malé hospodářství, ale jinak chodívali k sedlákům vypomáhat při polních pracích. I malý přínos pomáhal zlepšit životní úroveň pro početné rodiny těchto obyvatel.

Moc ráda jsem sedávala u mojí babičky Konečné a zvídala, jak prožívali toto období, které bylo ve znamení skromnosti, lásky, ale vždy s modlitbou na rtech. Dovídala jsem se, jak se musí a dají zvládnout všechna ta úskalí, která přináší život.

Babička byla z početné rodiny Soškové a dědáček, její manžel, byl z 16 dětí. Pro svůj začátek nedostali od rodičů žádnou pomoc. V malém domečku se narodilo 9 dětí, ale z toho dva synáčci po narození zemřeli.

Dědáček, mistr zednický, celý svůj život pracoval ve světě. Chod celé rodiny pak byl na bedrech babičky. Dvorek byl jak dvě plachtice, ve chlévku pak jedna kráva a jedna koza, nezbytné živobytí. Kousek pole, co měli, byl hodně vzdálený od domu. Krmení pro kravičku se nosilo na zádech ze vzdáleného „Zbytku“ a „Losku.“ Říct dnes někomu, aby tam šel pěšky a donesl nošu trávy na zádech, tak by se nám jistě vysmál. Pro zajištění dostatku krmení bylo nutné vysekat kosákem kdejakou mez a hlavně navázat dostatečně velkou nošu.

Bylo velmi těžké pro tolik dětí zajistit stravu. Základní potravinou byly „erteple, zelé“ (brambory, zelí) a to bylo celé živobytí. Na otázku: „Babi, a kolik masa se vařilo?“ jsem dostala odpověď: „Šla jsem v nedělu z kostela, stavila sem sa u Žajdlíčka (řezníka) a kúpila sem vĕrtúnek hovězího masa.“ Na váhu to bylo asi tak čtvrt kila. K obědu uvařila babička polévku a omáčku. Větší část masa z polévky musel ale dostat děda, protože těžce pracoval. Dětem se dalo jenom po kousíčku na ochutnání. K večeři byly většinou pečené erteple, mléko nebo kyška. Nejhorší na tom byla moje maminka, která celý život mléko nepila. Její večeří byla posolená ertepla, kterou zapíjela vodou. To byla její večeře a když se pomodlila, šla spát.

V blízkosti Rajčovny byl obchod se smíšeným zbožím „Pospíšek Jan“. Kupovalo se jenom to nejdůležitější. Přesto v obchodě nescházel ani petrolej, kterým se v té době svítilo.

Když se pralo, tak to nebylo tak, jako je tomu dnes. Místo peřin posloužily na přikrytí dětem spícím na peci staré kabáty. Na oknech nebyly žádné záněsy. Babička odpásala sukni, zatočila na obou stranách okna kolem hřebíku a bylo zatemněno. Vodu na veškerou potřebu nosili z nedaleké studny nebo se zastavil járek, který protékal za dvorkem.

Tak šel život dál a děti rostly ve velké skromnosti. Moje maminka byla nejstarší, a tak po ukončení základní školy odešla pracovat k Baťovi do Zlína. Tím byla přínosem financí do rodiny a moc ráda na to vzpomínala.

Děvčata „Zlíňačky“ se začaly pěkně oblékat a ohlížet se po klukoch. Babička říkávala: „Tato, mám starosť, že ty naše děvčice sa nevdajú. Sú chudobné a nemajú to, co druhé.“ Dědáček na to řekl: „Ále vdajú, majú to, co druhé!“ Nu a vdaly se.

Dědáček byl šikovný zedník a tak s pomocí Boží postavil dům v ulici Sadová, vedle járku od hája. Prodali domek na Rajčovně, kde se pak v něm vystřídalo několik rodin. Na život v tomto „koutě“ maminka moc ráda vzpomínala.

Život těchto lidí byl těžký, ale vztahy mezi nimi byly pěkné, rodinné. Po celodenní práci sedávali na lavičkách na ulici a tam se probralo vše, co se přes den událo. Dědáček Mitáček (kameník) svým vtipným humorem dokázal vždy pobavit. Jeho děti odjely za prací až za moře, a tak měl dědáček o čem povídat.

Toto vzpomínání píši hlavně pro dnešní děti, které si dnes myslí, že to, o čem píši, je nějaká pohádka. Neváží si ničeho, žijí ve velkém dostatku. Nerostou na ulici, na potoku nebo v lese. Dávají přednost vymoženostem dnešní doby. Mobil a tablet, to je jejich rodina a zábava pro celé dny.

Děti, sedávejte u svých rodičů a prarodičů, udělejte si na ně čas. Ptejte se jich, jak se žilo dříve. Ptejte se, co jim dělalo radost a co je naopak trápilo nebo stále trápí. Kdo se ptá, moc se doví a pak moc ví. I já bych se ráda znovu a znovu zeptala, ale už není koho.

Dnešní moje vzpomínání patří mým předkům, kteří již tady nejsou. Čest jejich památce.

Vzpomínala Emilie Morozová

Hlucká kuchařka Marie Lekešová

Úvodem je třeba zdůraznit, že kuchařská práce je pro lidskou společnost významnou činností, protože od narození až do konce života musí člověk nějakou stravu svému tělu poskytovat. Zdrojem potravin pro člověka je sama příroda. Ta ale potřebuje pomoc člověka, aby se potřebné potraviny urodily opravdu kvalitní. Takové potraviny je nutné buď vypěstovat, nebo již vypěstované nakoupit.

A tady se uplatní odbornost kuchaře nebo kuchařky. Kdo chce uvařit zdravé jídlo, musí již při nákupu poznat kvalitu surovin, ze kterých bude vařit, nebo si musí tyto zdravé suroviny vypěstovat sám. To vyžaduje nejen pracovitost, ale i schopnost poznat zdravou surovinu při jejím výběru. A samo vaření se pak musí dělat s velkou odpovědností a také s láskou. Tak se také vyjádřila pražská PhDr. Eva Fišerová, která v prosinci 2011 hodnotila vydání první hlucké kuchařky: „Vaření je umění a musí se dělat s láskou". A Marie Lekešová navíc přidává: „Nevařit jen pro odměnu nebo slávu."

Mimo potřebných ingrediencí musí mít kuchař nebo kuchařka určité tělesné schopnosti. Dříve vařily ve velkých kuchyních převážně ženy, ale dnes přešlo toto povolání většinou na muže. Vnucuje se otázka: Kdo má lepší tělesné vlastnosti pro výběr kvalitních surovin a pak při vaření chuť, vůni a vzhled jídla, které právě připravuje? Jsou to muži, nebo ženy? Právě nedávno byla zveřejněna studie, na kterou se odvolává Daily Mail. A podle výsledků této studie, která se „specializuje na pachy", mají ženy v části mozku o 43 % víc buněk a o 50 % více neuronů než muži. Ať se to někomu líbí nebo ne, výsledek prokázal, že lepší vlastnosti potřebné pro vaření mají ženy. Jsou to: čich, hmat, chuť, paměť, sluch a zrak. Tyto schopnosti nelze najít samozřejmě u každé ženy, ale ženy, které tyto vlastnosti nemají, se také do vaření samy moc netlačí. Všechny potřebné vlastnosti pro vaření má určitě hlucká kuchařka Marie Lekešová. Narodila se v Hluku 19. 5. 1935. Její otec a matka ji vedli nejen k práci, ale také ke skromnosti. S její výchovou jim často pomáhala i babička Marie Hájková, pracovitá, čistotná a velmi zbožná žena, která byla v Hluku známá také jako výborná kuchařka, a proto také byla často žádaná na vaření při svatbě. Babička své vnučce říkala „Marinko", protože to byla její vnučka. Už v raném věku bývala u babičky, která ji pověřovala drobnými kuchařskými

úkoly. Příprava brambor a také zeleniny pro vaření byly její první pomocné kuchařské práce. Již ve svých 5 letech stála u sporáku a bylo jí už také svěřeno i míchání omáčky, nebo dokonce zásmažky. Aby dosáhla při míchání a aby mohla sledovat připravované jídlo na stole, nechala jí babička udělat stoličku „na její míru". U zkušené babičky tak získala své první návyky k poctivé kuchařské práci a k dodržování čistoty. Více o tom můžete slyšet Interview vysílaném rozhlasem Brno v 15.30 hod. dne 19. 7. 2017 – a to na internetu po zadání: http://prehravac.rozhlas.cz/audio/3893878

Dnes při vzpomínání na svoje dětství, na rodiče, babičku a na svůj rodný dům, který byl poškozen válkou a později likvidován, se rozhodla na tom místě postavit Boží muka.

V březnu r. 1977 se z Hluku odstěhovala za svým manželem do Brna a vařila pak 8 let jako vedoucí kuchařka v nové moderní školní jídelně na náměstí Svornosti v Brně, kde se vařilo 1700 obědů pro 3 brněnské školy. V zastoupení „své" školní kuchyně se zúčastnila soutěže školních jídelen města Brna „O nejlepší kvalitu vařených jídel" a získala pro „svoji" školní kuchyni první místo. V této školní jídelně byla její práce vysoce hodnocena a také u malých strávníků byla velmi

oblíbená. Děti z této školy si s ní rády povídaly i při potkání mimo školu.

Po odchodu jejího manžela do důchodu (v r. 1984) a po trvalém návratu do Hluku pracovala jako kuchařka ještě 8 let v závodní kuchyni státního statku Nový dvůr Kunovice.

Během své celoživotní praxe vařila také na stovkách různých slavnostních hostin, jako jsou křtiny, svatby, oslavy narozenin, nebo u příležitosti vzácných návštěv města Hluk, často s vysokým počtem hostů pozvaných do Hluku na hody nebo na jízdu králů. Obzvláště svatby bývaly dlouhodobou událostí. Na některých se připravovala jídla opakovaně i po několik dnů. Obyčejně se v Hluku svatební jídlo vařívalo v domě nevěsty, ale současně také v domě ženicha. V pozdější době se konaly svatby na Babích horách ve velkém sále rekreačního střediska závodu AUTOPAL. Často se hlucké svatby konaly třeba až do úplného vyčerpání všech zásob potravin, které svatební rodina pro svatbu několik dnů předem připravila (sádlo, slepice, kuřata, vajíčka a často se obětovalo i celé prase nebo mladá jalovice). Ale jídlo nebylo na svatbě jediné potěšení. Zpěv a různá veselá vystoupení se obyčejně protáhla dlouho do noci. Potom ráno dalšího dne se muselo se snídaní na důležité hosty čekat. Bez svědků a kmocháčků se totiž ve svatební oslavě snídat nemohlo.

Marie Lekešová byla také „duší“ několika ukázek vaření a ochutnávek „starých a již opomíjených“ místních jídel. S pomocí kuchařky paní Marie Hejdové a své sestry Ludmily Hrdinové opakovaně po několik let předváděla vaření skupině děvčat a také mladým ženám „Klebetnice“ v hlucких památkových domcích, kde často vařila také obědy pro hosty v den hluckých hodů. Napekla také tisíce „hluckých vdolečků“, trubiček, dortů a jiných dobrot pro různé veřejné nebo i rodinné oslavy. Například pro hlucký mužský pěvecký sbor, který tradičně za svého zpěvu předvádí sečení první jarní trávy kosou, připravovala na občerstvení jídla, která se tradičně při této práci jedla. Převážně to bývaly ovocné „vdolky“ a smažená vajíčka.

V roce 2010 s pomocí svého manžela napsala knihu Opomíjená jídla a zvyky, kterou k vydání nabídla městu Hluk pod podmínkou, že bude prodávána pouze za cenu vydaných nákladů za tisk. Kniha vyšla v dubnu r. 2011 a do r. 2016 byla opakovaně vydána v celkovém počtu 17 000 výtisků. Dnes vaří podle této knihy nejen mnozí občané v ČR, ale také lidé na Slovensku a naši krajané v Americe, Austrálii, Kanadě a Holandsku. Ve snaze obnovit vaření již opomíjených jídel, několikrát předváděla vaření těchto jídel v ekologické obci Hostětín, v muzeích v Uherském Hradišti a Rožnově pod Radhoštěm a v obchodech Tupperware.

V Regionální TV Slovácko, předvedla vaření šesti dílů (špetky Slovácka 16, 17, 18, 21, 22 a 26). Její vaření v TV Slovácko zhodnotil na podzim 2016 Jaromír Šallé po ukončení Mezinárodního festivalu televizních a rozhlasových pořadů o gastronomii „Znojemský hrozen“, kde „Špetka Slovácka“ dostala zvláštní ocenění poroty v kategorii „Televizní pořady“: „Toto ocenění patří všem, kteří se na pořadu podíleli za kamerou, a především těm, kteří byli před ní. Když jsem při slavnostním vyhlášení viděl ukázku, kde paní Lekešová vařila zasmaženicu, cítil jsem, jak se mi tlačí slzy do očí, podíval jsem se na Peťku Kučerovou, která seděla v sále vedle mě, a byla na tom úplně stejně. Kdyby nebyli na Slovácku takoví lidé, tak bychom Špetku rozhodně nemohli natočit. Ta cena patří převážně jim,“ řekl režisér a autor Špetky Slovácka Jaromír Šallé.

Podobně vařila také ve vysílání evropské TV Paprika, které bylo natočeno v hluckých památkových domcích. Ráda propaguje dříve vařené druhy jídel a doporučuje přitom využívání potravin z vlastních zdrojů. To proto, že byla přesvědčena, že vlastní potraviny pocházející z naší půdy nabízí takové suroviny, na které si naše tělo zvyklo již od našeho narození. Je také přesvědčená, že jídla vařená z vlastních surovin jsou oproti dnes běžně vařeným jídlům zdravější také proto, že jsou bez škodlivých konzervačních příměsí. K tomuto závěru došla po návštěvách a ochutnání jídel v zemích nejen celé Evropy, ale i v Turecku, v Sýrii a v Egyptě.

Kromě kuchařské činnosti často pomohla při folklorních akcích města Hluk uváděním starých zvyků při svatbách a představováním jezdců „jízdy králů“.

Její recepty jsou v knize:Opomíjená jídla a zvyky.

Ing. Josef Lekeš

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se budou konat v pátek a sobotu 20. – 21. října 2017.

Volební místnosti budou otevřeny
v pátek 20. října 2017 od 14.00 hodin do 22.00 hodin
v sobotu 21. října 2017 od 8.00 hodin do 14.00 hodin.

SYSTÉM VOLEB

Volit může každý svéprávný občan České republiky, který dosáhl v době konání voleb věku 18 let. Volič si ve volební místnosti za zástěnou vybere jeden hlasovací lístek kandidujícího subjektu (strana, hnutí, koalice), který chce podpořit. Obálku s lístkem poté vhodí do hlasovací urny.

Parlamentní volby umožňují voliči preferovat konkrétního kandidáta na kandidátce. Jméno kandidáta může zakroužkovat. Tuto preferenci může volič udělit maximálně čtyřem kandidátům na pouze jednom hlasovacím lístku. Takto zvýhodněný kandidát může díky preferenčním hlasům přeskočit kandidáty, kteří jsou na kandidátní listině před ním.

Do volební místnosti je nutné dostavit se s platným dokladem totožnosti. Volič je povinen prokázat svou totožnost předložením buď platného občanského průkazu, nebo cestovního pasu. Pokud nemá někdo platný občanský průkaz, má možnost si zažádat o vydání nového dokladu na Městském úřadě Uherské Hradiště – oddělení občanských průkazů (ulice Protzkarova – nad Hradišťankou).

Sháním ke koupi byt v Hluku, Uherském Ostrohu a okolí.

Telefon: 739 823 546

Hledám ke koupi rodinný dům v Hluku a okolí.

Za nabídku děkuji.

Telefon: 604 641 463

Přidejte se k největší zaměstnanecké pojišťovně

211 ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA MINISTERSTVA VNITRA ČR

Přestupní termín pro změnu zdravotní pojišťovny platí od 1. července do 30. září, mezi našimi spokojenými pojištěnci vás přivítáme od 1. ledna následujícího roku.

Nabízíme spolehlivou pojistku pro vaše zdraví. Spolupracujeme s více než 26 000 lékaři a zdravotnickými zařízeními po celé ČR. Jsme otevřeni pro všechny, kdo stojí zejména o kvalitní zdravotní pojištění. Hradíme i tu nejmodernější a nejdražší zdravotní péči. Nabízíme spoustu zajímavých a výhodných bonusů pro celou vaši rodinu.

Přihlásit se můžete z pohodlí domova na www.211.cz

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA MINISTERSTVA VNITRA ČR 211

www.zpmvcr.cz

Omluva

Ve 2. čísle letošních Hluckých novin jsme v rubrice Vzpomínky chybně uvedli jméno v jedné vzpomínce. Rodině se moc omlouváme. Vzpomínku uvádíme ve správném znění:

Čas tiše plyne, vzpomínka zůstává.
Dne 1. května 2017 tomu byly 2 roky, co nás navždy opustila naše maminka, babička a prababička, **paní Františka Libosvárová**. S láskou vzpomínají děti s rodinami a všichni, co ji měli rádi.

Byl jsi plný života, Tvá mysl plná snění a nikdo z nás se nenadál, jak rychle se vše změní. Utichly kroky i Tvůj hlas, ale Tvůj obraz zůstává v nás.
Dne 9. října 2017 uplyne 7 let, kdy nás navždy opustil **pan Josef Švanda**. S láskou vzpomíná manželka Božena, dcera Lenka s rodinou, syn Josef s rodinou, sestra Draha a ostatní příbuzní.

Dotlouklo srdce Tvé znavené, nebylo z ocele, nebylo z kamene.
Dne 7. října 2017 vzpomeneme 3. smutné výročí, kdy nás navždy opustil náš milovaný manžel, dědeček a pradědeček, **pan Ludvík Srnec**. S láskou vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují manželka, syn a dcera s rodinami.

Čas plyne a vzpomínka zůstává.
Dne 12. října 2017 uplyne 1 rok, co nás opustil **pan Vladimír Míšek**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, dcera Marcela a syn Michal s rodinami a ostatní příbuzní.

Vydal ses na cestu, kde chodí každý sám, jen dveře vzpomínek nechal jsi dokořán. Kytičku na hrob Ti můžeme jen dát, chviličku postát a tiše vzpomínat.
Dne 15. září 2017 tomu bylo 6 let, co nás opustil **pan František Šimčík**. S úctou a láskou stále vzpomíná vnučka Jitka s rodinou.

Odešel tiše, jako když hvězda padá, zůstala bolest, která neuvadá.
Dne 26. října 2017 vzpomeneme smutné 21. výročí úmrtí našeho drahého manžela, tatínka, dědečka, bratra, švagra a strýce, **pana Jana Šimčíka**. Za vzpomínku děkují manželka, děti a celá rodina.

Kdo Tě měl rád, nezapomene, kdo Tě znal, vzpomene.
Dne 12. srpna 2017 tomu bylo 5 let, co nás opustil náš tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Josef Tarnoczy**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera s manželem, syn a vnoučata s rodinami.

Čas tiše plyne, jen vzpomínky zůstávají.
Dne 18. září 2017 jsme vzpomněli 1. smutné výročí úmrtí **paní Marie Novotné**. S láskou a úctou vzpomínají manžel a děti s rodinami.

Utichlo srdce, uběhl čas, vzpomínky v srdci má každý z nás.
Dne 19. srpna 2017 jsme vzpomněli nedožitých 100 let **pana Františka Mitáčka**. Dne 20. prosince uplyne 29 let od jeho úmrtí. Za tichou vzpomínku děkuje dcera Marie s rodinou a rodina Slavíkova.

Kdo lásku a dobro rozdával, ten neodešel, ale žije v našich srdcích dál.
Dne 23. září 2017 vzpomeneme první výročí úmrtí **pana Květoslava Pupíka**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka a synové s rodinami.

Čas plyne, jen vzpomínky zůstávají.
Dne 19. srpna 2017 jsme vzpomněli 1. smutné výročí úmrtí **pana Stanislava Kadlčka**. Za tichou vzpomínku děkují manželka Ludmila, dcera a syn s rodinou.

Je smutno bez Tebe žít, nemá kdo poradit, potěšit. Díky za to, čím jsi pro nás byla, za každý den, který jsi pro nás žila.
Dne 18. září 2017 jsme vzpomněli 3. výročí úmrtí naší drahé manželky, maminky a babičky, **paní Libuše Hájkové**. S láskou vzpomínáme. Za tichou vzpomínku děkuje manžel Jan a dcery s rodinami.

Nic z toho dobrého a krásného cos učinil, se neztratí. Všechno zůstane.
Dne 22. srpna 2017 jsme vzpomněli nedožitých 70 let našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Františka Štefaníka**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka s celou rodinou.

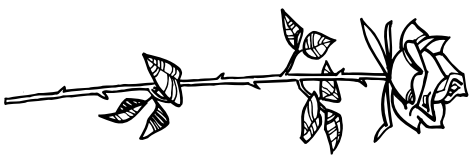

Odešel jsi znenadání a tak mlád, vždycky budeme vzpomínat a mít Tě rádi.
Dne 29. srpna 2017 uplynul 1 rok, co nás navždy opustil náš syn, bratr, vnuk a přítel, **Pavel Mořický**. Zůstalo po něm prázdné místo, ale v našich vzpomínkách žije i nadále. Za tichou vzpomínku děkují rodiče, sourozenci, babička a dědeček.

Dne 11. září jsme vzpomněli 20. výročí úmrtí **pana Stanislava Buncmana**. Dále si 20. 11. 2017 připomeneme jeho nedožité 68. narozeniny. S úctou a láskou vzpomínají manželka a dcery s rodinami. Děkujeme všem, kteří jste ho měli rádi a spolu s námi mu věnujete tichou vzpomínku.

Sedm let uplynulo jako voda, nám zůstal jenom v srdcích žal. Je to, maminko, velká bolest, že osud nám Tě vzal.
Dne 14. října 2017 vzpomeneme na smutné výročí úmrtí naší maminky, **paní Dany Zimčíkové**. S láskou vzpomínají její děti s rodinami, maminka, bratr s rodinou a ostatní příbuzní.

Vzpomínky se vracejí a nedají zapomenout.
V letošním roce jsme vzpomněli nedožitých 90 let našich drahých rodičů a prarodičů, **Ludmily a Josefa Křiváčkových**. S úctou a láskou vzpomínají synové s rodinami. Děkujeme všem, kteří jim věnují tichou vzpomínku.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 19. srpna 2017 oslavila devadesáté narozeniny hlucká rodačka, paní **Milada Šustáčková,** rozená Šťastná. Všechno nejlepší, hodně štěstí a hlavně pevné zdraví jí do dalších let přejí senioři z Hluku. Ať ještě dlouho navštěvuje seniorské besedy.

Společenská kronika červen – srpen 2017

NAROZENÍ

Červen
Darina Horňáková
Nina Jáchymková
Alžběta Píšťková
Ludmila Řeháková
Dominik Kovačovič

Červenec
Matěj Žajdlík
Natálie Kolísková

Srpen
Isabel Nováková
Maxim Giuseppe Montalbano

ÚMRTÍ

Červen
Ludmila Sovišová

Červenec
Marie Habartová
František Malůšek
Zuzana Fáberová
Petr Mikulička
Marie Borýsková
Květoslava Sváčková
Vavřinec Vaškovic

Srpen
Marie Pospíšková
Růžena Krejčiříková
Alena Kolková
Marie Polášková

SŇATKY

Červen
Ondřej Bachan – Gabriela Smištíková
Lukáš Blísa – Lucie Denková
René Tibenský – Lucie Hložková
Gerrit-Jan Lekkerkerker – Jana Mitáčková

Červenec
Jan Dohnal – Silvie Lacková

Srpen
Miroslav Ondra – Veronika Nováková

Řádková inzerce:

Koupíme starší dům v Hluku. **Tel.: 774 735 186**

Úspěšný rok fotbalistů Hluku v roce výročí 85 let od založení SK Hluk

Trochu historie k 85. výročí založení fotbalového oddílu SK Hluk

Psala se 20. léta a i do Hluku došly zprávy o tom, že se v Anglii hraje nějaký fotbal. U nás v republice se samozřejmě začal hrát fotbal v Praze, kde hlavně slavná pražská „S" hrála fotbal na hřištích na Letné už koncem 19. a začátkem 20. století. Začaly se zveřejňovat sportovní rubriky a někteří dělníci a studenti z Hluku, kteří dojížděli za prací či studiem, viděli hrát fotbal na vlastní oči. Balon se honil na každém malém plácku, ale pravidla nebyla žádná. K tomu se používal malý balon, kterému se říkalo habáň. Na opravdový kopací míč nebyly peníze, ten stál cca 50 Kč, což byl v té době velký peníz. Balon měli už v Sokole, ale s tím mohli hrávat pouze členové Sokola. V zimě roku 1931 se sešlo několik nadšenců k poradě, jak založit fotbalový sportovní klub. Představy a názory byly různé, největší starostí bylo, jak zbudovat hřiště, sehnat základní výstroj a hlavně kde sehnat peníze. Hledaly se typy lidí, kteří by mohli být garantem nového spolku. Jeden tip padl i na pana Františka Hanáčka, který se právě vrátil z Ameriky a měl na tu dobu pokrokové názory. Po návštěvě aktivistů se pan Hanáček přiznal, že fotbal viděl hrát jedenkrát v životě, přesto přislíbil podporu i aktivní účast. V únoru 1932 byla svolána veřejná schůze do hostince u Šumpulců (v pronájmu zde byl hostinský Mitáček). A toto byla vlastně ustavující schůze Sportovního fotbalového klubu. Předsedou byl zvolen Hanáček František, místopředsedou a pokladníkem Míšek Jan, zapisovatelem Dufka Jan a jednatelem Uherka Jan. Toto je jen krátká vzpomínka na začátky fotbalu u nás v Hluku v 85. roce trvání. Mezi tím se fotbal v Hluku stal velmi populární a v nynější době patří mezi nejúspěšnější fotbalové oddíly v okrese Uherské Hradiště. Že se fotbalový oddíl nejmenuje SK, to nevadí, název Spartak, který vznikl v roce 1953, v Hluku zcela zlidověl a mladí lidé jsou na tento název pyšní.

SEZÓNA 2016–17

Píše se rok 2017, což je 85. výročí založení fotbalového oddílu v Hluku, a oddíl kopané v tomto roce zaznamenal mnoho úspěchů, které lze velmi ocenit. V rámci okresu Uherské Hradiště je to vynikající.

V prvé řadě je to mužstvo áčka, které vyhrálo I. A. třídu skupinu B Zlínského kraje a zajistilo si tak postup do krajského přeboru. Kádr mužstva je stabilizovaný, protože většina hráčů se může pochlubit i vítězstvím v I. A. třídě v sezóně 2013–14. Tehdy se však jak hráči, tak i funkcionáři dohodli, že postupovat nebudou. Trenérem je Václav Uhlíř, vedoucím Tomáš Minařík.

1. místo – 61 bodů, skóre 61:25

Velký úspěch zaznamenalo i béčko, které 3. 6. 2017 na stadiónu Slovácka v Uherském Hradišti porazilo ve finále okresního poháru mužstvo Babic vysoko 5:0, i když je třeba se zmínit o posílení mužstva hráči Martišem a Dohnalem, kteří nastoupili každý na jeden poločas a oba zazna-

menali 2 branky. Jinak výsledky našeho záložního mužstva byly mnohokrát závislé na výpomoci hráčů z jedničky či dorostu. Tak je to ovšem správné, protože tady mají možnost nastoupit kluci, kteří se nedostávají v jedničce často na hřiště, u dorostenců je to pak získávání zkušeností z dospělého fotbalu. Trenérem je Luděk Loutocký, vedoucí mužstva Štěpán Jurásek.

10. místo – 31 bodů, skóre 48:63

Dorost se umístil v krajském přeboru Zlínského kraje na 6. místě. Dorost byl dobře vedený impulsivním trenérem Ivošem Ševčíkem, vedoucím mužstva Robinem Kuželou a jeho základ tvořili hráči ročníku 1998, kteří však končí. Kluci se v příštím období pokusí prosadit v dospělých soutěžích. Jsou šikovní a při dalším tréninku s dospělými mají dobré vyhlídky.

6. místo – 46 bodů, skóre 82:43

Mužstvo starších žáků nesplnilo očekávání a skončilo až na 8. místě. Předpokládalo se, že ročníky 2002, 2003 nejsou v Hluku fotbalově kvalitní, ale věřilo se, že se o nějaký stupínek umístí lépe. Trenérem byl Jaroslav Kapusta, vedoucím Zdeněk Frühauf. Hráčů těchto ročníků je málo, proto museli často nastupovat ročníky 2004, 2005.

8. místo – 20 bodů, skóre 64:80

Mužstvo mladších žáků vedl trenér Alfonso Mauricio, vedoucím byl Tomáš Ševčík a jeho hráči předváděli velmi dobrý kombinační fotbal. Kdyby mužstvo mělo kvalitnějšího brankáře, mohlo dosáhnout i lepších výsledků. V této kategorii však nelze dělat z výsledků nějaké závěry. Nakonec skončili mladší žáci na 4. místě. Jejich způsob hry má do budoucna uplatnění. Kluci jsou fotbaloví a na jejich hru se dá dívat.

4. místo – 35 bodů, skóre 106:49

Starší přípravka vyhrála okresní přebor Uherskohradišťska zcela suverénně. Na jaře 2x sice doma prohráli, ale bylo to více tím, že si počínali hodně suverénně v začátcích a potom ztrátu těžko doháněli. Fotbalově však na starší přípravku nemělo žádné mužstvo. Trenérem byl Aleš Hrabalík, vedoucím Michal Podškubka.

1. místo – 48 bodů, skóre 246:80

Mladší přípravka skončila v okresním přeboru Uherskohradišťska na 2. místě. Nestačila pouze na suverénní Ostrožskou Novou Ves, která měla ročník 2008 velmi kvalitní. Trenérem byl Libor Michalčík, občas pomohl Tomáš Minařík. I tady se našli mezi kluky dobří fotbalisté, kteří jsou nadějemi hluckého fotbalu. (Střídavě hraje za starší nebo mladší přípravku i jedna holka – Vanesa Zlínská.)

2. místo – 33 bodů, skóre 179:90

Sezóna 2016–17 byla z pohledu hluckého fotbalu hodně úspěšná. Je to zásluha hlavně trenérů a vedoucích mužstev (hlavně u mládeže), kteří mladým fotbalistům věnují svůj volný čas. Dále je zde poznat i činnost sportovního manažera Aleše Zlínského, který je v úzkém kontaktu s trenéry, a je vidět, že se tato spolupráce vyplácí. K tomuto stavu pomáhá i finanční podpora města Hluk. A je to správně, protože u mládeže se finance vložené do činnosti brzy vyplatí. Nelze zapomenout ani na organizační stránku výboru fotbalového oddílu, která přispěla k úspěchům v tomto jubilejním roce.

Antonín Zlínský

Branný závod Hluk 2017

Dne 21. 6. 2017 uspořádala Základní škola Hluk ve spolupráci s oddílem canyoningu TJ Spartak Hluk branný závod žáků 5.–9. tříd.

Závod byl určen pro tříčlenná družstva s rozdělením do několika věkových kategorií následovně:

I. chlapci 5.–6. ročník
II. chlapci 7.–8. ročník
III. dívky 5.–6. ročník
IV. dívky 7.–8. ročník
V. dívky 9. ročník
VI. chlapci 9. ročník.

Během závodu čekalo na tříčlenná družstva celkem 6 stanovišť, na kterých děti plnily různě obtížné úkoly: slanění na lanovce, přechod potoka přes dvojitou lanovou lávku, střelba ze vzduchovky, plížení, hod granátem na cíl a orientace podle mapy a buzoly.

Až na výjimky se všechna družstva s nástrahami na trati vypořádala a v odpoledních hodinách byl závod ukončen. Vyhlášení výsledků, ocenění medailí a předání diplomů a sladkých dobrot proběhlo z časových důvodů až druhý den na školním dvoře.

Oceněným lze poblahopřát a zbývajícím účastníkům popřát více štěstí a odhodlanosti zvítězit v ročníku následujícím.

Ing. Alexandr Machala

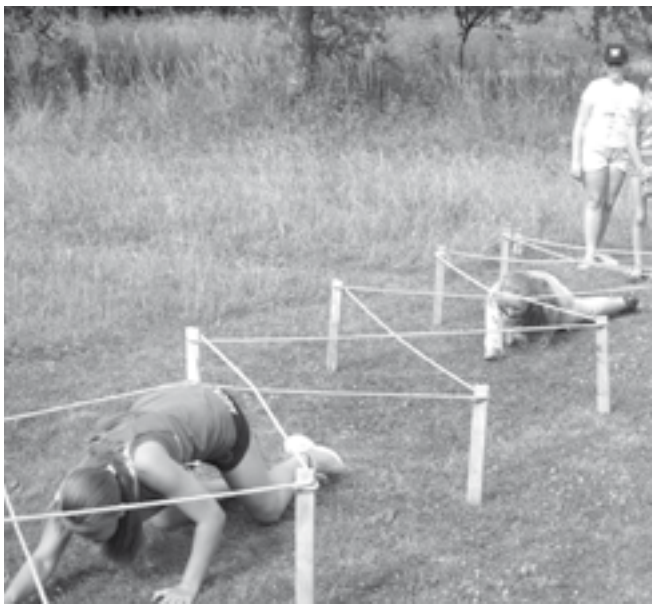

R3 comp

... vše pro Váš počítač ...

- prodej počítačů, notebooků, tiskáren, tabletů, mobilů, monitorů a příslušenství
- odvirování, čištění, (re)instalace; servis PC, NTB
  /poškozené panty, výměna displeje, klávesnice/
- obnova a záloha dat z paměťových médií
- kurzy, školení; vzdálená pomoc
- náplně, tonery a plnící sady do tiskáren

internetové ceny

kontakt: +420 604 471 477, info@levnepocitace.cz

Mgr. Radek Bruštík, Stolařská 2338, Uh. Brod /supermarket Rojal/

HRADIŠŤAN

umělecký vedoucí
Jiří Pavlica

BZENEC 4.11. 2017

Dům kultury v 19 hodin

Předprodej Info centrum Bzenec a Kyjov, ticketstream.cz
Informace 774 114 655, www.topkoncerty.cz, cena: 270,-

LUCIE BÍLÁ

s kapelou & MfO – ZLÍN 21. 12.

ZLÍN 21. 12.

hala Euronics v 19 hodin

www.topkoncerty.cz

Zapůjčení 9 místného vozu

FORD Transit
CUSTOM

Kontakt: SANIZO, spol. s r.o.
572 635 182, 777 733 749

Agentura Atlantic

W.A.S.P.

RE/DOLIZED

THE CRIMSON IDOL
25TH ANNIVERSARY
WORLD TOUR

24. 11. 2017 HLUK Sportovní hala

Info a vstupenky www.mastersofrock.cz
tel.: +420 777 781 591, mikeskova@pragokoncert.com

ticketportal TICKETPRO TICKET ART TICKETSTREAM

• UHERSKÝ BROD - Galerie Panský dům • UHERSKÉ HRADIŠTĚ - Prodejna CD Record Music • HLUK - Papírnictví na zastávce - střed

www.mastersofrock.cz

Módní přehlídka inspirovaná folklorem

Foto: Štěpán Mitáček a Lukáš Baroň

Z pohádky do pohádky

Pohádkovým putováním jsme ukončili letošní prázdniny. Hlucké organizace a spolky – městská knihovna, loutkové divadlo Emil, Místní rybářská organizace Hluk, skautský oddíl Kon-tiki, Dům dětí a mládeže Hluk, divadelní spolek Bumbác, folklorní soubor Okluky, Mateřská škola Hluk, hlučtí hasiči, Stanice ochrany fauny Hluk a Městský úřad Hluk – připravili pro děti tradiční pohádkovou cestu plnou zábavy a sladkostí. Na všechny v cíli čekal párek v rohlíku a skákací hrad.

IMat, Foto: Lukáš Baroň a Štěpán Mitáček